

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatvs De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

51. Quid censendu[m] de modo minist. illoru[m], qui nouos ritus in administrat. sacrament. adhibent?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

QVÆSTIO LI.

*Quid censendum de modo ministrandi illorum,
qui nouos ritus in administratione Sa-
cramentorum adhibent.*

Quæstionis explicatio.

Potest quæstio intelligi duobus modis, dupliciter enim potest quis nouos ritus adhibere. Primo, intentione introducendi in ecclesiam nouum ritum & damnandi aliquem usum ecclesiæ: altero, premente necessitate, ut paucis ante insinuauimus, & in sequentibus aliquid particularius dicemus: Hoc præsupposito queritur, quid de hoc modo ministrandi censendum sit?

Responso.

Si primo modo intelligatur quæstio, ille nullo modo tolerari potest, sed tanquam hærefoe suspectus reprobandus est, ut patet ex antedictis. Si secundo modo, potest tolerari in necessitate, maximè accedente Summi Pontificis vel Episcopi autoritate, qui pro suscipientium utilitate rerumq; locorum & temporum varietate, cæremoniias immutare vel variare possunt.

Dices: Nullone casu poterit parochius a liquid circa cæremoniias immutare aut nouum facere?

I. A.

R. Si

R. Si periculum est in mora & ita mortis necessitas spiritualis postulat, poterit ceremonias, puta orationes, psalmos exorcismos, vel abbreuiare, vel in totum omittere, & sic in aliis, ut ante annotauimus.

Dices 2. Poteritne quoque nous aliquos ritus oportunos ad vitandum contagionis periculum effingere?

R. Non poterit, hoc enim ut ante dictum est, ad superiores pertinet, de qua re postmodum adhuc redibit sermo.

Q VÆST I O L II.

Quid de illorum qui vtuntur ritibus & cerimoniis diœcesis?

Quæstionis explicatio.

SVIMMUS Pontifex Paulus IV. desiderio Philippi Hispaniarum Regis satisfacere cupiens, anno millesimo quingeniesimo nono, diœcesim Leodiensem amplissimam in plures diuisit assignauitque singulis suos Episcopos, quorum quilibet super ritualem librum concrisit, cum aliqua et si non magna rituum & ceremoniarum diuersitate, vnde sit, ut cum plures hæ diœceses sint vicinæ, & quibusdam locis intermixtz, non raro pastor unius inde datia